

τιόν του, ενώπιον μάλιστα τοῦ ἱατροῦ, τὸ σάββατον πρωί, καὶ τώρα ἀναπαριστᾷ τὴν ὁμότητα μεθ' ἧς τὸν ἐβλεπεν—ὁ ἱατρός!—να παίρνῃ τὴν πρώτην δόσιν τοῦ δηλητηρίου. Ἐξῆλθε καὶ μετέβη εἰς τὸ προσφιλές του ἐνδιαίτημα, τὸ Καφενεῖον τοῦ Σταδίου, ὅπου τακτικᾶ συνέρχεται ἡ περὶ αὐτὸν παρέα, συντροφικᾶ ἀγριανθρώπων. Ὑπηγόρευεν εἰς τὸν καφεπώλην ἄρθρον διὰ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυριακῆς, τὴν μεσημβρίαν μετέβη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἐκεῖθεν εἰς τὸ καφενεῖον, ὅπου ἡσθάνθη τὰ πρῶτα συμπτώματα. Διηυθύνθη ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν του· ἡ ἐνέργεια τοῦ δηλητηρίου ἦτο βραδεία. Ἐκεῖνος τὴν ἐξελάμβανεν ὡς φυσικὴν ἐνέργειαν τοῦ καθαροῦ, μολονότι ἐξαιρετικῶς οδυνηράν. Ὁλην τὴν νύκτα ὑπέφερεν ἀντικρὺ τῆς οἰκίας του κατοικεῖ ἱατρός, ὃν δὲν προσεκάλεσε, διότι ἐξηκολούθει νὰ μὴν ὑποπτεύηται τίποτε· ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ συνοικεῖ φίλος του, εἰς ὃν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐνῶ ἐταλαιπωρεῖτο, δὲν εἶπέ τι. Τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς ἦτο κατεξηνητλημένος. Ὅτε ἐμφανίζεται εἰς κύριος καὶ τῷ λέγει ὅτι ἐστάλη ἐκ μέρους τοῦ ἱατροῦ νὰ δῇ πῶς πέρασε. Ὁ ἱατρός κατέβη καθ' ἃ ἔλεγεν εἰς Πειραιᾶ. Ὁ Ἱεροκλῆς μόλις ἠδύνατο νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ. Ὅτε μετὰ ἐν τέταρτον ὁ δῆθεν εἰς Πειραιᾶ εὐρισκόμενος ἱατρός παρουσιάζεται καὶ αὐτός· ἦσαν ὡς φαίνεται συνεννοημένοι· ὁ Ἱεροκλῆς μὲ ἀσθενῆ φωνὴν ἤρχισε νὰ τὸν ἐπιπλήττῃ· ὁ δὲ ἱατρός τρέμων ἐκ φόβου καὶ βιαστικᾶ βιαστικᾶ τοῦ λέγει :

— Ἄν δὲν σ' ἄρρεσαν βρ' ἀδελφε, τὰ γιατρικὰ, τὰ παίρνω πίσω, σοῦ ἐπιστρέφω ἂν θέλῃς καὶ τὸ ἄλληρο.

Καὶ ἐμάζεψε τὰ γιατρικὰ ὅλα—τὸ σῶμα τοῦ ἐγκληματος—καὶ τὸ ἔστριψε.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του καὶ τὴν πρόσκλησιν τοῦ φιλάτου ἱατροῦ Βάφα εἶδε φῶς ὁ Ἱεροκλῆς καὶ ἐνόησεν ὅτι ὁ ἱατρός ἦτο κακοῦργος, καὶ δηλητηριαστής. Ὁ ἱατρός εὗρεν ὅλα τὰ συμπτώματα τῆς δηλητηρίασεως. Καὶ ἤρχισεν ἀντιθεραπείαν, ἣτις καίτοι ἀργὰ ἐλθοῦσα ἔσωσε τὸν πολῦτιμον φίλον ἐκ βεβαίου θανάτου.

Ἐγνώριζεν ὁ ἱατρός ὅτι ἐδηλητηρίαζε; Εἶναι πράγματι ὁπαδὸς τῆς σχολῆς τοῦ ἐναγοῦς ἱατροῦ, τοῦ Οὐίλιαμ Πάλμερ; Τὸ ἀγγλικὸν αὐτὸ φυτὸν μετεφτεύθη ἄρα γε καὶ παρ' ἡμῖν; Ἀκόμη προχθὲς ἀνεγινώσκωμεν εἰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας τὴν εἰς θάνατον καταδίκην ἱατροῦ δηλητηριαστοῦ, πρὸς ἀρπαγὴν μίας περιουσίας. Ἡ ὁ ἡμέτερος δόκτωρ τοῦ καφεναείου Ἐρμού εἶναι τυχεῖος ἀγύρτης, ὅστις πρὸς ψωμισμὸν ἐπαγγέλλεται τὴν ἱατρικὴν καὶ ἐξ ἀμαθείας κἀμνει καὶ τὸν ἱατρὸν καὶ τὸν φαρμακευτὴν; Ὁ παθὼν παραδέχεται τὸ πρῶτον· καὶ τοιαύτην μὴνυσιν ἔκαμνεν ἐναντίον του εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ διὰ κλοπὴν.

Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ προκαταβολὴν πρὸς ἀγορὰν φαρμάκων ἐξήγαγε τὸ μεταξωτὸν χαρτοφυλάκιόν του ὅπερ οὐ μόνον εἶχε κἀμποσα τῶν πέντε κ' ἐξῆντα, καίτοι δημοσιογραφικόν, ἀλλὰ καὶ μίαν ἐπιστολὴν, ἣτις τοῦ ἐδίδεν ὄγκον δέσμη χαρτονομισμάτων. Τοῦτο ἔβαλε ὑπὸ μᾶτι ὁ περίφημος ἱατρός τῆς Παλιγγεσεῖας καὶ ἐδέησε νὰ τῷ δώσῃ δηλητήριον ὥστε ἢ νὰ τὸν εὖρη ξεμπερδεμένον καὶ νὰ τὸν σιγυρίσῃ καλὰ ἢ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ὥστε νὰ τὸν ξεγυμνώσῃ χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ. Ἡ σκέψις αὕτη συνδυαζομένη μὲ τὴν ἀμέσως ἐπαύριον ἐπισκέψιν του, ἐνῶ δὲν ἐπρόκειτο περὶ νοσήματος προκαλοῦντος ἱατρικὰς ἐπισκέψεις, μετὰ τῆς ἐπισκέψεως καὶ

τοῦ ἄλλου ξένου, τοῦ δῆθεν βοηθοῦ του, μετὰ τοῦ φόβου ὅστις τὸν κατέλαβε ὅταν ἤκουε τὰς ἐπιπλήξεις τοῦ πελάτου αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τέλους τῆς αἰφνιδίας ἀπαγωγῆς τῶν φαρμάκων ἵνα ἐξαφανισθῇ πᾶν ἶχνος τοῦ ἐγκλήματος, παρέχουσι μεγάλην πιθανότητα εἰς τὴν εἰκοτολογίαν τοῦ παθόντος.

Εὐτυχῶς καὶ οἱ δύο ἀγύρται συνελήφθησαν καὶ εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης, ἣτις δὲν πιστεύομεν νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως τοιοῦτοι δηλητηριασταὶ περιφέρονται ἀνενόχλητοι εἰς τὴν ἀγοράν. Αἱ δὲ συναδελφοὶ ἅς μὴ τρελλαινῶνται δι' ὀλίγας πεντάρας νὰ παρέχωσι τὰς στήλας τῶν εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα ἀγύρτην καὶ νὰ γίνωνται συνεργοὶ τοιούτων ἐγκλημάτων.

Ὅπου ὁ Βίσμαρκ γίνεται Δεληγιαάννης με τοὺς ἐννέα του.

Μὲ ποίαν πλειονοψηρίαν νομίζετε, κύριοι Ἕλληνες πολιτευόμενοι, ὅτι ἔπρεπε τὸ περὶ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ νομοσχέδιον τοῦ Βίσμαρκ; Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ δὲν ἦτο οὔτε περὶ διανομῆς τηλεγραφημάτων, οὔτε περὶ προσόντων καὶ καθηκόντων τῶν λειτουργῶν τοῦ φρενοκομείου Κερκύρας. Ἀλλὰ μία τῶν κυριωτέρων βάσεων τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ Ἀρχιγραμματέως. Διότι ὁ Βίσμαρκ μετὰ τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου εἶναι περισσότερον ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρὰ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Διότι καλὰ οἰκονομικὰ κἀμνουν καλὸν στρατόν· καὶ καλὸς στρατὸς κἀμνει καλὸν πολιτικόν. «Διατί ἀπὸ τοῦ 1870, ἡρώτως ἐσχάτως τοὺς ἀντιπάλους του, δὲν εἶχομιν κἀνένα συνασπισμὸν τῶν δυνάμεων ἐναντίον μας; Ὁλη μου ἡ πολιτικὴ τέχνη θὰ ἐναυάγει, εἶπεν ὁ Βίσμαρκ, ἐὰν δὲν εἶχομεν τὸν στρατιωτικὸν ὄργανισμὸν ὃν ἔχομεν, ἐὰν δὲν ἐνεπνέομεν σέβας εἰς τοὺς ἐχθρούς μας, ἐὰν καμμίαν δὲν τοῖς ἐπροξενούμεν ὀρεξιν ὅπως πιασθοῦν μὲ τὰς καλῶς γεγυμνασμένας, ἐμπείρους καὶ καλῶς ὀδηγουμένας μπαγιονέταις μας.» Προέβη μέχρι τοῦ νὰ ὑποδείξῃ ὅτι ἄνευ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, ἡ Γερμανία, τώρα ἀκόμη, ἠδύνατο νὰ ὑποστῇ τὴν τύχην τῆς Πολωνίας, διὰ νὰ ἀντλήσῃ δύναμιν καὶ ἀνακραυγασίαν: «Μακριὰ ἀπὸ τὸν στρατόν· μὴ βάλετε χερί ἐπάνω του. Καὶ ἐδῶ συμφωνεῖ μετ' ἐμοῦ ἡ πλειοψηφία τοῦ ἔθνους· ἐδῶ παύουν τὰ χωράτά.»

Ἡ οἰκονομικὴ μανία τοῦ Βίσμαρκ εἶναι ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν ἀμέσων. Δὲν θέλει τοὺς φόρους οὔτινες φαίνονται· καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἄμεσοι. Θέλει τοὺς φόρους οὔτινες δὲν φαίνονται· καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἔμμεσοι. Θέλει τὸ Κράτος νὰ φαίνεται ὅτι εἰσπράττει τοὺς φόρους ἀπὸ τοὺς πλουσίους· τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἔμποροι· διὰ τοῦτο ἡῤῥήσεν ὑπερβαλλόντως τοὺς τελωνειακοὺς δασμοὺς· ἡσπᾶσθη τὸ προστατευτικὸν σύστημα· δι' αὐτοῦ ἐνισχύεται ἡ ἐγχώριος βιομηχανία, προστατεύεται ὁ ἐργάτης, φορολογοῦνται οἱ ἔμποροι· εἰσπράττει τὸ κράτος καὶ τρίβει τὰς χεῖρας ὁ Βίσμαρκ. Τοὺς σιδηροδρόμους τοὺς θέλει ἰδιοκτησίαν τοῦ Κράτους· καὶ πολλοὺς ἤδη ἐξηγόρασε· διότι οὕτω πῶς αὐξάνουν αἱ πρόσοδοι τοῦ Κράτους καὶ ἡ διατήρησις τοῦ στρατοῦ θέλει προσόδους. Διὰ τὸν αὐτὸν λό-

γον ἤθελε τὸ Μονοπώλιον τοῦ Καπνοῦ, διότι δι' αὐτοῦ θὰ κατώρθωνε νὰ ἐλαττώσῃ ἀμέσους φόρους ἐπιβαρύνοντας τὰς τάξεις τῶν πτωχῶν καὶ διὰ τοῦ ἐμμέσου αὐτοῦ φόρου νὰ αὐξήσῃ σημαντικὰ τὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐσόδων.

Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ τοῦ μεγάλου Βίσμαρκ ἔλαβε μόνον 43 ψήφους ὑπὲρ καὶ 276 κατὰ. Τοιαύτην πλειοψηφίαν ἐναντίον του οὔτε νομοσχέδιον Δεληγιάννης ἠδύνατό ποτε νὰ τύχῃ ἐν ἑλληνικῇ Βουλῇ.

Ὁ κ. Φωτῆλας ἢ ὁ κ. Βαλσαμάκης, ἐὰν ὑποτεθῶσιν ὅτι δὲν ἀνέγνωσαν μίαν ἐβδομάδα ἐφημερίδας, θὰ εἶχον ὡς βεβαίαν τὴν παραίτησιν τοῦ Βίσμαρκ, ἀφοῦ οἱ ἡμέτεροι ὑπουργικοὶ κάλαμοι κλονίζονται καὶ θραύονται καὶ ὅταν τυγχάνωσι πλειοψηφίας ἄλλ' ἀσθενοῦς, μόνον τεσσάρων ἢ πέντε Παππαγεωργίων ἢ Κοτταρῆδων. Ἀλλὰ ὁ Βίσμαρκ τὸ μόνον τὸ ὅποιον ἔκαμε ἦτο νὰ ἀποχωρήσῃ ὅχι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ τῆς Βουλῆς, ὅταν ἄρχισεν νὰ ὁμιλῇ ὁ ἀντιπαθητικώτερος διὰ τὸν Βίσμαρκ Βουλευτὴς Ρίχτερ, ὅστις βεβαίως θὰ εἶναι ὁ Δεληγιάννης τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου. Εἶναι πλέον γνωστὸν εἰς ὅλον τὸ Βερολίνον ὅτι ἅμα σηκώνεται νὰ μιλήσῃ ὁ Ρίχτερ, ὁ Βίσμαρκ παίρνει τὸ καπέλλο του καὶ φεύγει. Ὁ βουλευτὴς αὐτὸς ἔχει ὑπὸ τὴν διάθεσιν του τὸν μεγαλύτερον ἄνδρα τῆς Εὐρώπης νὰ μένῃ ἢ νὰ φεύγῃ κατὰ τὴν ὁρεξίν του. Ἐκάστην δὲ φορὰν καθ' ἣν ἐπαναλαμβάνεται τὸ παίγνιον αὐτό, ὅλη ἡ Βουλὴ διαχέεται εἰς ἀπλετον ἰλαρότητα.

Ὁ Ρίχτερ εἶπεν : «Φαίνεται ὅτι ὅσον πάγει ἀποβαίνει δυσκολώτερον εἰς τὸν Ἀρχιγραμματέα νὰ κυβερνήσῃ κοινοβουλευτικῶς.» Ἀλλὰ ὁ Βίσμαρκ δὲν ἐζήτησε ν' ἀποκρύψῃ τὸ τοιοῦτο· τοῦναντίον ἔφερε καὶ ἄλλα παραδείγματα· ὅτι καὶ εἰς τὸν ἔντιμον συνάδελφόν του Γλάδστωνα κατῆντησεν ἐπίσης δύσκολον νὰ κυβερνᾷ κοινοβουλευτικῶς. Κοινοβουλευτικῶς κυβερνᾷ σημαίνει ὑπάρχειν δύο καὶ μόνας μερίδας. Ἀλλ' ὅταν αὗται πλεονάσουν; Ὅταν γίνουν τρεῖς; Ὅταν γίνουν τέσσαρες; Καὶ ὁ Γλάδστων δὲν ἀντιμετωπίζει μόνον τὴν μεγάλην μερίδα τῶν Τόρεων· ἀλλ' ὀφείλει νὰ λογαριάζῃ καὶ τὸ κόμμα τῶν καθολικῶν Ἰρλανδῶν. Καὶ ἰδοὺ διατί αἱ κοινοβουλευτικαὶ δυσχερεῖαι εἰς τὸ πρότυπον ἐκεῖνο συνταγματικὸν κράτος μετατρέπονται εἰς ποροβολισμούς, εἰς δολοφονίας, εἰς διαμελισμούς πακτωτῶν. Ἐφερεν ὡς παράδειγμα καὶ τὴν Αὐστροίαν ἣτις ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τῆς ἰδέας τοῦ νὰ κυβερνᾷ μὲ τοὺς Γερμανοὺς, στραφεῖσα εἰς ἄλλα στοιχεῖα. Διατί τοῦτο; Διότι οἱ Γερμανοὶ, ὁ περιούσιος λαὸς τῆς αὐτοκρατορίας ἐκεῖνης, περιέπεσαν εἰς κοινοβουλευτικούς σπαραγμούς.

Οὐχ ἦσσαν ὁ πρίγκιψ, ὁ ὅσον σιδηροῦς, τόσον ἄφ' ἐτέρου καὶ ἐλαστικός, ὁ ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν περιβολὴν του κρύπτων τὸν εὐμαλακώτερον διπλωμάτην : «Δὲν εἶμαι δᾷ, εἶπε, καὶ τόσον ἀνοικονόμητος· διότι ἄλλως δὲν θὰ ἐκυβέρνηον εἰκοσι ὅλα ἔτη κοινοβουλευτικῶς ὡς ὑπουργός. Μήπως πρώτην φορὰν ἀπεκρούσθησαν προτάσεις μου; Ἐρεῖπια ὀλόκληρα δυνατόν νὰ σχηματισθῶσιν ἀπὸ τοιαύτας· ἂ! ἂν ἦσαν ὅλοι Ρίχτερ, ἂν τὸ γερμανικὸν κοινοβούλιον ἀπετελεῖτο ὅλον ἀπὸ Δεληγιάννηδες, βεβαίως δὲν θὰ κατώρθωνε νὰ μείνῃ εἰκοσι ἔτη ὑπουργός· ἀλλ' αὐτὸ δὲν θὰ τὸ κατώρθωνε κἀνένας ἄνθρωπος.»

Ὁ Βίσμαρκ δὲν χάνεται εἰς τὴν ἀρίθμησιν τῶν κυάμων, ὅπως χάνονται οἱ πλείστοι τῶν πολιτικῶν μας, θέλοντες καὶ μή. Θὰ ἦτο γελοῖον χάριν τῶν γελοίων συν-

ταγματικῶν τύπων ν' ἀπεχώρει τῶν πραγμάτων ὁ δημιουργὸς τῆς Γερμανίας πρὶν ἢ λάβῃ πέρας ἡ δημιουργία, πρὶν ἢ συμπληρώσῃ τὸ οἰκονομικὸν σύστημα, ἐφ' οὗ τὸ στρατιωτικόν, ἐφ' οὗ τὸ πολιτικὸν στηρίζεται. Τοὺς εἶπε καθαρά : «Δὲν λαμβάνω τὴν ἰδικήν σας πλειοψηφίαν ὑπ' ὄψιν· λαμβάνω τὴν πλειοψηφίαν τοῦ ἔθνους· καὶ τὸ ἔθνος εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲν ἦτο ὑπὲρ ἐμοῦ, πρὸ πολ-
λου θὰ μ' ἐσκουπίζεν ἡ κἀταιγίς. Ἐγὼ συμπαθείας παντοῦ. Ἀπολαμβάνω τοὺς ἐπαίνους καὶ αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν μου. Μοὶ ἀποδίδουν τάσεις ἀπολυταρχικὰς· ἀλλ' ἂν ἀπολυταρχία καὶ φιλοπατρία ταυτίζονται, ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐκλέξω μεταξὺ πλειοψηφίας καὶ πατρίδος, δὲν θὰ ἐδίσταζον διόλου νὰ ἐκλέξω».

Εἶχεν ὀρκισθῇ τότε, ὅταν ὁ σοσιαλιστὴς Νόβιλιγκ ἐκένωσε τὸ πιστόλιόν του κατὰ τοῦ γηραιοῦ αὐτοκράτορος νὰ μὴν τὸν ἐγκαταλείψῃ ποτέ. Αὐτὸν τὸν ὄρκον ἐνθυμήθη ὁ Βίσμαρκ καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει καὶ δι' αὐτοῦ ἐδικαιολόγησε κατὰ τὸ φαινόμενον τὴν μὴ παραίτησίν του : «Ὅ,τι μὲ κρατεῖ ἐδῶ εἶναι ὁ ὄρκος μου· ὀρκισθὴν εἰς τὸ αἷμα καὶ τὴν ζωὴν τοῦ γηραιοῦ κυρίου μου· τοῦ γηραιοῦ βασιλέως μου, δι' ὃν ὑπάρχω καὶ ζῶ.»

Τίς Ἑλλήν πολιτευτὴς δύναται νὰ πῇ τὰ αὐτὰ διὰ τὸν βασιλέα του χωρὶς νὰ κινήσῃ γενικὸν γέλωτα;

ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΑΣΑ

Παρά τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

ΝΕΟΣΥΣΤΑΤΟΝ.—Ἐν Λαμπροτάτῳ μεγάρῳ.—Πολυτέλεια πρωτευουσιάνικη.—Διὰ ξένους ὅχι καλλίτερον.—Κυρίως διὰ ταξείδια υγείας καὶ διασκεδάσεως.—Ψά-
ρια πάντοτε τῆς ὥρας.—Ἀστακοί, θαλασσινὰ, τὰ περί-
φημα θαλασσινὰ τῆς Χαλκίδος.—Καθαριότης καὶ ἀνά-
παυσις εἰς τὰ δωμάτια ἀξία Μπέτλδων.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΝΕΡΟ

δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἐκ τῆς Δίρφος. Ἀπεδείχθη ὅτι ζωντανεύει καὶ τὰς πλέον μαραμμένους παρειάς.—Ἐκ τοῦ νεροῦ αὐτοῦ βλαστάνουν ρόδα υγείας.

Οἱ εἰς Χαλκίδα μεταβαίνοντες κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Φάσα.

ΖΕΣΤΑΙΣ

ΜΕΓΑΛΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

ΑΛΠΑΚΑΔΩΝ ΚΑΙ ΛΙΝΩΝ

ἔφερε τὸ Μέγα Ἐμποροραπτικὸν Κατάστημα
ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

(ἑπέναντι τῆς Πιστωτικῆς, Ὁδὸς Σταθίου).